

چشم‌گیر رسید، به کارگیری نرخ سود شناور نیز به موفقیت چشم‌گیرتر از موفقیت بانکداری اسلامی نایل خواهد آمد و تأثیر به کارگیری این نرخ در جهان، به ویژه در جهان بانکداری اسلامی کمتر از تأثیر پیدایش خود بانکداری اسلامی در جهان نخواهد بود.

سخن آخر نویسنده درخواست از اهل علم، متخصصان فن، صاحب نظران اقتصادی و دانش‌پژوهان است که مطالب مطرح شده در مقاله را با دید انتقادی و سازنده مورد تحلیل و امعان نظر قرار داده و ضمن تکمیل تحقیقات نویسنده و ارایه پیشنهادهای اصلاحی در جهت بهبود مطالب آن، نگارنده را نیز از بذل مساعدت علمی خود بی‌تصیب نگذارند.

### زیورنویس‌ها

- ۱) ابن مقاله در شهریور ۱۳۷۸ در دهمین سمینار بانکداری اسلامی ارایه شده است.
- ۲) یادآوری می‌شود که صدور اوراق مذکور الزامی نیست، بلکه صدور اوراق انجام عملیات اعتباری را ساده‌تر می‌کند. مع الوصف، طبق شیوه متدالوں فعلی در نظام بانکی نیز می‌توان عمل کرد. بر این مبنای، ضمن تفاهمنهای لازم، میزان سهم الشرکه شریک و بانک هنگام معامله سهم الشرکه، قابل تغییر می‌باشد.
- ۳) کلمه منابع، از دیدگاه فقهی به معنی سرمایه نیز بکار می‌رود. در اینجا منظور از کلمه "سرمایه"، منابع مالی می‌باشد.

برکنار نیست. از این رو، اطمینان کامل دارم که محققان و اندیشمندان بانکداری اسلامی، با جدیت و سعی و افزای در برطرف کردن این نارسایی‌ها و مشکلات اهتمام خواهند ورزید. به علاوه، ادامه این تحقیقات مقدماتی در صورت تکمیل آن نیز می‌تواند در برطرف کردن مشکلات و نارسایی‌ها مذکور سهم زیادی داشته باشد.

سخن دوم و مهمتر از سخن اول این است که هر اندیشه جدید از دیدگاه تفکر و نظر تا از دیدگاه عمل و اجرا تفاوت بسیار دارد. محقق‌باشد کارگیری این اندیشه نو نیز اولاً، به دلیل تازگی و نایخته بودن آن و ثانیاً، به دلیل داشتن ویژگی‌های متعدد و لازم، نیاز مبرم به دستورالعمل و ضوابط اجرایی خاص دارد که باید توسط متخصصان اهل فن طراحی و تدوین شود تا اندیشه مذکور بتواند از قوه به فعل درآید.

سخن دیگر، در خصوص نایاوری برخی در زمینه به فعل درآوردن این اندیشه است. این نایاوری از لحاظ روانشناسی نیز مصدق دارد. بر این مبنای، اصولاً هر نایاوری از مقاومت در مقابل تغییر نشأت می‌گیرد. در این مورد باید اذعان داشت که به طور کلی و علی‌رغم همه این نایاوری‌ها در زمینه عدم امکان به کارگیری، این اندیشه نوین می‌تواند بانکداری اسلامی را پایه پای بانکداری سنتی در جهان متوفی امروز به پیش ببرد و بسیاری از تقاضا، نارسایی‌ها و نایاوری‌ها را برطرف کند. مع الوصف باید قبول کرد که همانطور که بانکداری اسلامی از لحاظ اجرا در بد و امر در بسیاری از موارد با تردید و نایاوری شروع شد، ولی نهایتاً همه این موارد مذکور به موفقیت



# عملکرد نظام بانکی ایران و قانون عملیات بانکی بدون ربا

سیامک کورنگ بهشتی  
عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نراق

مورد تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان قرار گرفت و پس از استفتاهایی از اکثر آقایان مراجع تقلید وقت همچون آیت‌الله العظمی گلبایگانی، مشخص شد که طبق نظر اکثریت علماء، این قانون عاری از

### چکلیده

قانون عملیات بانکی بدون ربا در شهریور ماه ۱۳۶۲

پس از تفرجی دلچسب در قلمرو اندیشه‌های نو و بررسی زمینه‌ها و پیامدهای بکارگیری ابزار سود شناور در بانکداری اسلامی، بد نیست از زاویه‌ای دیگر هم به نقش و جایگاه سود در این نظام بپردازیم. لطفاً ملاحظه بفرمایید.

بانک و اقتصاد

گوشت برادر و مردار تلقی می شود<sup>(۱)</sup>. در مقابل، اعطای وام بدون بهره (فرض الحسن) امری بسیار نیک و معادل دادن قرض به ایزد منان محسوب شده است. البته در این زمینه استثنایی وجود دارد. به عنوان مثال، به استناد مسئله شماره ۹ از بخش "القول فی الریا" در کتاب تحریرالوسیله امام خمینی (ره) از نظر اسلام، انجام معاملات ریایی بین پدر و پسر و بین زوجین و بین مسلمان و کافر (در صورتی که گیرنده بهره مسلمان باشد) آزاد است، ولی اگر مسلمان به کافر بهره پرداخت کند، یا معامله ریایی بین مسلمان و اهل ذمه (مسیحیان، یهودیان و زرتشیان) که در امان مسلمانان هستند) صورت گیرد، یک فعل حرام انجام گرفته است.

تعريف ریای پولی در ساده‌ترین شکل آن عبارتست از: گرفتن مبلغی اضافه بر دین واقعی توسط داین از مدیون، مشروط بر این که داین از قبل گرفتن مبلغ اضافه را شرط کرده باشد. چنان که از این تعريف برمی‌آید، برای تحقق ریای پولی اجتماع چهار شرط زیر لازم و کافی است:

- ۱- وجه پرداختی به صورت قرض باشد.
- ۲- در بازپرداخت قرض مبلغ اضافه اخذ شود.
- ۳- مبلغ اضافه از پیش تعیین شده باشد.
- ۴- شخصیت داین و مدیون از یکدیگر مستقل باشد.

در قانون عملیات بانکی بدون ریا، مفهوم ریا (با توجه به مسائل مستحدثه‌ای مثل تورم و بیمه سرمایه) تشریح شده است که این مسئله سبب بروز مشکلات بسیاری در زمینه تدوین آینین نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی بانکی شده و به برخی از متقدان امکان داده که نظام بانکی ایران را به یکاره زیر سوال ببرند<sup>(۲)</sup>. بنده اول از ماده یک قانون عملیات بانکی بدون ریا یکی از اهداف نظام بانکی را چنین تعریف کرده است: «استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل (با ضوابط اسلامی) به مظور تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار در جهت سلامت و رشد اقتصادی کشور». همچنین، در بند ۹ همین ماده بر اعطای وام و اعتبار بدون بهره تأکید شده است. برای بررسی مفهوم حق و عدل در این قانون به مثال زیر توجه کنید: فرض نمایید شخصی مبلغی که قبلاً گرفته بود، بازپس دهد. آیا می‌توان گفت که در این صورت، عدالت در مورد وام دهنده اجرا شده است؟ و آیا میزان وام بازپس گرفته شده معادل وام پرداخت شده می‌باشد؟ مسلماً در شرایط تورمی که به طور دائم ارزش پول می‌باید، جواب منفی است، صرف نظر از این که به وام دهنده هزینه فرصل از دست رفته<sup>(۳)</sup> نیز تحمیل شده است.

در یک دیدگاهی می‌توان از چهارچوب نظام

اشکالات فقهی است. لازم به یادآوری است که انگیزه تدوین و اجرای این قانون، همان رهایی از بند بانکداری ربوی و تطبیق قوانین و آین نامه‌های بانکی با موازن شرع مقدس اسلام بود. اما یکی از مهمترین سوال‌هایی که برخی از متقدان به نظام بانکی ایران مطرح می‌کنند، این است که اگر در اسلام گرفتن و پرداختن ریا حرام محسوب شده، پس چرا بانک‌های ایرانی به امر پرداخت سود به سه‌ده‌گذاران و اخذ سود از گیرنده‌گان تسهیلات مبادرت می‌ورزند؟

مقاله حاضر، تلاش دارد تا با تعریف ریا و تشریح مفهوم عدالت و مقایسه عملکرد نظام بانکی ایران با اهداف دین مقدس اسلام، به سوال مذکور پاسخ دهد و راهکارهایی را برای بهبود عملکرد و روش‌های اجرایی نظام بانکی از حیث مسایل فقهی ارایه نماید.

#### نتایج

یکی از بهترین روش‌های ارزیابی عملکرد نظام‌های مختلف، مقایسه وضعیت موجود با وضعیت مطلوب می‌باشد. بدینه است که در سیستم‌های فیزیکی، به دلیل امکان استفاده از روش‌های آزمایشگاهی، با دقت بیشتر می‌توان وضعیت مطلوب را شناسایی و با وضعیت موجود مقایسه کرد، ولی سنجش دقیق عملکرد سیستم‌های اقتصادی و اجتماعی اگر نه غیرممکن، دست کم بسیار پیچیده می‌باشد و ابزار و روش‌های مناسبی برای ارزیابی دقیق عملکرد چنین سیستم‌های وجود ندارد. ارزیابی سیستم بانکداری بدون ریا هم که اکنون بیش از پانزده سال از اجرای آن در کشور ایران می‌گذرد، به دلیل آن که تاکنون الگوی تجربه شده و منسجمی برای آن وجود نداشته است، با دشواری‌های بسیار رویروست. از این جهت، در این مقاله که هدف آن ارزیابی عملکرد نظام بانکداری کنونی کشور از دیدگاه فقهی می‌باشد، مبنای ارزیابی بر توان سیستم در حذف ریا از عملیات بانکی گذاشته شده که به نظر نگارنده، این عامل از مهمترین ویژگی‌های نظام بانکداری اسلامی است.

#### خصوصیات اصلی نظام بانکداری اسلامی

در اسلام، انجام معاملات ربوی حرام است و از پلیدی این عمل آن چنان یاد شده که معادل خوردن



● به نظر می‌رسد که اعطای قرض الحسن تنها به عنوان یکی از خیرات و حسنات در جامعه مطرح شده است و نه به عنوان یک شیوه یا ابزار برای فعالیت اقتصادی.

سپرده‌های قرض الحسنے جاری از تسهیلات پرداخت به وسیله چک برخوردار می‌شوند و سپرده‌های قرض الحسنے پس انداز با شرکت در قرعه کشی از برخی جوازیز بهره‌مند می‌گردند، ولی به سپرده‌های سرمایه‌گذاری سود تعلق می‌گیرد که عموماً میزان آن نزد بانک‌های مختلف ثابت است و اگر چه به سود این سرمایه‌گذاری‌ها عنوان علی‌الحساب اطلاق می‌شود، اما این ارتقاب علی‌الحساب پس از چندی به خودی خود قطعی می‌شوند. این خود نشان می‌دهد که رابطه چندانی بین سود پرداختی به سپرده‌گذاران و عملکرد بانک، یا سودآوری پروژه‌های بانک، برقرار نیست. از سویی دیگر، بانک در پروژه‌هایی که سرمایه‌گذاری کرده و با ضوابط مختلف به آنها تسهیلات بانکی می‌دهد، عملاً به دریافت سهم سود ثابتی بسته می‌کند و در زبان احتمالی آن یا سهم سودی مناسب با عملکرد نهایی پروژه دخالت ندارد.

در نظام بانکداری بدون ریا، سپرده‌گذاران در انجام پروژه‌ها یا اعطای وام‌های بانکی با بانک به مشارکت می‌پردازند. قاعده‌تاً این مشارکت نیز می‌باید با توجه به ضوابط قانونی و اصول اسلامی تنظیم شده باشد، اما به عنت پاره‌ای مشکلات اجرایی در دستیابی به اهداف خاص خود با مشکل مواجه است. امروزه یکی از مهمترین سوال‌هایی که از نظام بانکی ایران می‌شود، اینست که چرا وقتی بانک‌ها برای مشتریان خود تسهیلات مالی فراهم می‌آورند، اگر چه طبق قرارداد می‌باید طرفین در سود و زیان آن شریک باشند، ولی عملاً سیستم بانکی تنها به دریافت سود مشخصی بسته می‌کند و در زیان آن یا مابقی سود هیچ دخالتی ندارد؟ در پاسخ به این سوال می‌توان از صنعت بیمه در توجیه عملکرد بانک استفاده کرد. نظر به این که سودهای دریافتی و پرداختی بانک در عمل حکم ارقام قطعی و از پیش تعیین شده را دارند، تنها توجیه سیستم بانکی از این عمل می‌تواند این باشد که همانگونه‌ای که می‌توان ریسک غرق شدن یک نفتکش اقیانوس پیما را بیمه کرد، ریسک زیان یک فعالیت تولیدی یا تجاری را نیز می‌توان بیمه کرد. چنانچه نفس بیمه نزد گیرنده تسهیلات را عبارتست از جذب سپرده‌ها و سرمایه‌گذاری آنها از طریق اعطای تسهیلات؛ و جنبه دوم، عبارتست از ارایه یک رشته خدمات به اشخاص و دریافت حق الزحمه در برابر ارایه این خدمات.

قانون عملیات بانکی بدون ریا به دلیل وجود مشکلات فقهی در نظام پرداخت وام و اعتبار مقرر داشته است که انواع تسهیلات بانکی در قالب عقود اسلامی به

بانکداری اسلامی چنین استنبط کرد:

- اعطای قرض الحسنے و استفاده از آن تنها به عنوان یکی از خیرات و حسنات در جامعه مطرح شده است، نه به عنوان یک فعالیت اقتصادی. پس باید متضایان وام را به دو دسته تقسیم کرد:  
الف) کسانی که برای مصارف ضروری وام دریافت می‌کنند که طبعاً باید برای حل مشکل آنان قرض الحسنے به ایشان پرداخت شود.
- .ب) کسانی که برای انجام فعالیت‌های اقتصادی وام دریافت می‌کنند که در این زمینه بانک می‌تواند با آنان مشارکت کند.

۲- هرگونه پرداخت اضافه بر اصل از سوی وام‌گیرنده به وام‌دهنده، در صورتی که وام‌گیرنده نسبت به آن رضا و رغبت قلبی داشته باشد، مغایر اصول شرعی نیست. در این خصوص شایسته است در صورتی که وام‌گیرنده امکان مالی داشته باشد، به منظور تشویق وام‌دهنده مبلغی را به عنوان جایزه به او پرداخت کند، البته پرداخت این مبلغ نباید از قبل اعلام شده باشد.

۳- حرمت بهره در مورد ارزش پولی است که وام‌دهنده اعطای کرده، نه لزوماً در مورد مبلغ ریالی پول. در نتیجه، با عنایت به این که پول دارای ارزش ثانویه است و تنها قدرت خرید آن برای اشخاص اهمیت دارد و نیز امکان انجام فعالیت‌های اقتصادی سودآور به وسیله پول مهیا می‌باشد، می‌توان ادعا کرد که دریافت و پرداخت سود بانکی نه تنها مغایر با اصل عدالت نمی‌باشد، بلکه لازمه اجرای اصل عدالت است، البته باز هم به شرط آن که نرخ سود از پیش تعیین شده باشد.

### عملکرد نظام بانکی ایران در مقایسه با ضوابط اسلامی

بررسی عملکرد سیستم کنونی بانکداری ایران با توجه به ضوابط و معیارهای شرعی تابعی را به دست می‌دهد که در ادامه به تشرییح آنها می‌پردازیم. اصولاً فعالیت بانک‌ها دارای دو جنبه است: جنبه اول، عبارت از جذب سپرده‌ها و سرمایه‌گذاری آنها از طریق اعطای تسهیلات؛ و جنبه دوم، عبارتست از ارایه یک رشته خدمات به اشخاص و دریافت حق الزحمه در برابر ارایه این خدمات.

امروزه در نظام بانکی ایران انواع سپرده‌ها به صورت زیر دسته‌بندی می‌شوند:

- سپرده‌های دیداری، مشتمل بر قرض الحسنے جاری و قرض الحسنے پس‌انداز.
- سپرده‌های غیر دیداری، مشتمل بر سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت و سپرده‌های سرمایه‌گذاری پرداخت و دریافت ریا به سود معین می‌پردازند؟





- نمی باشد، بلکه لازمه اجرای اصل عدالت است.
- ۲- در اسلام، تعیین «سهم سود» بلامانع است، ولی تعیین «نرخ سود قطعی» حرام است.
  - ۳- کلیه نرخ‌های سودی که از سوی بانک اعلام می‌شوند، به صورت علی‌الحساب بوده و این نرخ‌ها حدودی از سود اکتسابی در آینده هستند که براساس تجربیات گذشته بانک به دست آمده‌اند.
  - ۴- به استناد ماده ۴ قانون عملیات بانکی بدون ریا، توجیه بانک بر تضمین اصل سپرده‌های سرمایه‌گذاری بر این اساس استوار است که می‌توان این سپرده‌ها را بیمه کرد.
  - ۵- اگر نفس بیمه فعالیت‌های اقتصادی را صحیح بدانیم، می‌توان حداقل سود مورد انتظار فعالیت‌های تولیدی و تجاری را نیز بیمه کرد.
  - ۶- به منظور شناسایی دقیق مبلغ سهم سود مشتریان بانک، استقرار یک سیستم حسابداری بسیار دقیق و پیشرفته در بانک ضروری است.

### پیشنهادها

- ۱) مسائل مربوط به ریا در چهار سوره مبارکه روم (آیه ۳۹)، بقره (آیات ۲۷۵، ۲۷۸، ۲۷۹)، آل عمران (آیه ۱۳۰) و نساء (آیه ۱۶۱) آمده است.
- ۲) ریا به معنای زیاده بر اصل، هم به صورت پولی و هم به صورت شیبی وجود دارد. اما در این مقاله، به دلیل این که ریا در نظام بانکی مورد توجه قرار گرفته است و معاملات شیبی در بانکداری رایج نیست، در همه جا منظور از ریا، ریای پولی است.

3) Opportunity Cost.

### منابع

- ۱) آیین نامه اجرایی عملیات بانکی بدون ریا / تهران / انتشارات بانک تجارت / ۱۳۶۲.
- ۲) امام خمینی (ره) / تحریرالویله / کتاب مکاسب / القول فی الریا / مسأله شماره ۹.
- ۳) قانون عملیات بانکی بدون ریا (بهره) / تهران / انتشارات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران / مدیریت نظارت بر امور بانک‌ها / ۱۳۷۱.
- ۴) مجموعه سخنرانی‌ها و مقالات هفتمین سمینار بانکداری اسلامی (حفظ ارزش پول) / تهران / انتشارات مؤسسه عالی بانکداری ایران / ۱۳۷۵.
- ۵) هدایتی، علی اصغر و همکاران / عملیات بانکی داخلی ۲ / تهران / انتشارات مؤسسه عالی بانکداری ایران / چاپ چهارم / ۱۳۷۲.

- متقاضیان پرداخت نمود. این عقد هم عبارتند از:
- (۱) قرض الحسنة، (۲) مضاربه، (۳) مشارکت مدنی،
  - (۴) مشارکت حقوقی، (۵) سرمایه‌گذاری مستقیم،
  - (۶) فروش اقساطی، (۷) اجاره به شرط تملیک، (۸) سلف،
  - (۹) جماله، (۱۰) مزارعه، (۱۱) مساقات، (۱۲) خرید دین،
  - (۱۳) ضمان.

در حال حاضر، نظام بانکی ایران هم در مورد سپرده‌های دریافتی و هم در مورد تسهیلات اعطایی نرخ‌های سودی را به عنوان علی‌الحساب و حداقل سود مورد انتظار معرفی می‌کند و عموماً در نهایت همین نرخ‌ها جنبه قطعی پیدا می‌کنند و این امر برخی شبهه‌های قوهی را برای مشتریان ایجاد کرده است. به منظور رفع این مشکل، می‌توان پیشنهاد کرد که بانک‌ها به جای آن که سپرده‌گذاران را با نسبت نامعلومی در کل سود حاصل از معاملات خود سهیم و شریک بدانند، به صورت کارگزار عمل کنند و در هنگام اخذ سپرده از سپرده‌گذاران اعلام کنند که چند درصد از درآمد حاصل از به کار انداختن این سپرده را به عنوان سهم خود بانک برداشت می‌کنند و بقیه را به صاحبان سپرده بازپس می‌دهند. در این صورت، بانک‌ها با سپرده‌ها به صورت وجهه اداره شده برخوردار خواهند کرد. البته بسی توجهی به سهم سپرده‌گذار و پرداخت سودی ثابت به مشتریان یک ضعف وارداتی است که از نظام بانکی سایر کشورهای جهان به نظام بانکی ایران رخنه کرده و با انجام پاره‌های اصلاحات در این کشور نیز پیاده شده است.

شایان ذکر است که تعیین میزان سود حاصله از سرمایه‌گذاری هر سپرده‌گذار، وجود یک سیستم حسابداری بسیار پیشرفته و عریض و طویل را می‌طلبد که طبعاً هزینه‌هایی را به دنبال خواهد داشت، ولی به عقیده نگارنده، از ضروریات نظام بانکداری اسلامی است و نهایتاً جمع مزایای این رویه بیشتر از میزان بار مالی ایجاد شده آن می‌باشد. البته لازم به توضیح است که حتی با استقرار یک سیستم حسابداری بسیار قوی در نظام بانکی، باز هم به طور دقیق نمی‌توان سهم سود بانک و مشتری را در هر معامله مشخص کرد، ولی این سیستم تا حد زیادی ما را به هدف نهایی که همانا پیروی از تعالیم و دستورات الهی می‌باشد، نزدیک می‌کند.

### نتیجه گیری

- در حاتمه، چکیده نتایج حاصله از بحث به شرح زیر ارایه می‌شود:
- ۱- با عنایت به دو عامل تورم و سود ناشی از فعالیت‌های اقتصادی، دریافت سود بانکی از گیرنده‌گان تسهیلات تولیدی و تجاری و پرداخت سود بانکی به سپرده‌های سرمایه‌گذاری نه تنها مغایر با اصل عدالت

● بانک‌ها به جای آن که سپرده‌گذاران را با نسبت نامعلومی در کل سود حاصل از معاملات خود سهیم و شریک بدانند، بهتر است به صورت کارگزار عمل کنند و با سپرده‌ها به صورت کارگزاری عمل کنند و با وجوه اداره شده برخورد کنند.